

Πλησίον τῆς πολυθρηνίτου **Φ. Δρακοπούλου** πᾶσα ἀνθρώπου ψυχὴ ἐννοοῦσε τὴν ἀθανασίαν τῆς καὶ μὲ χαρούμενον βλέμμα προσητένιζε τὸν οὐρανόν. Πάντοτε χαρούμενη ὡμοίαζε μὲ τὸ κύμα 'ποῦ γελᾷ φιλῶντας τὴν ἔρημη ἀκτὴ καὶ αἰώνια ψιθυρίζει γλυκὰ εἰς τὸν διαβάτην μυστηριώδεις φθόγγους αἰωνιότητος. Ἐὰν **Φωφῶ**, ἔλα τ' ἀνθρώπινα πλάσματα εἶχον τὰς ἡμέρας των τόσοσ ἀθῶσ καὶ χριστιανικὰς ὡς τὰς ἰδικὰς σου, ἔπρεπε ἡμεῖς οἱ ἐδῶ διαδίσουντες ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ διαρκοῦς ἄλγους καὶ τῆς ἀνίας, ἦν χαρίζει ἡ νεκρὰ γῆνιν ζωὴ, γονυπετεῖς νά ἰκετεύσωμεν τὸν Δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ νά τελειώσῃ τὸ μυστηριώδες ἔργον τῶν χειρῶν του, ἔπου ἡ ὀδύνη καὶ ἡ χαρὰ συγκρατητὰ ἀκολουθοῦν τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, καὶ ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τοὺς κόλπους του τὸ οὐράνιον πλαστούργημά του, τὸν ἄνθρωπον, ἐξαγνισθέντα πλέον ἀπὸ τοὺς κλείδωνας τῆς ἐπιγείου σκηνῆς καὶ γενόμενον ἐπίσης ἀγαθὸν ὡς ἡ αἰώνιος πηγὴ, ἐξ ἧς ἐξέβρέφουσεν.

Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποῦ τόσοσ ἤσυχα κοιμᾶσαι εἰς τὸ ὑστερνό σου στρώμα, τὰ μειδιώντα χεῖλη σου μοῦ φαίνεσαι σὰν νά λέγουν εἰς τὸν κόσμον:

«Θάνατε, ποῦ εἶναι ὁ θορίαμβός σου;»

Κακότυχος μήτηρ! Ἄτυχεῖς ἀδελφοί! Γεμίσατε τὴν δακρυδόχον τοῦ ἀνθοσκεποῦς τάφου τῆς μὲ τὸ ἀστεῖρευτον δάκρυ τοῦ παντοτεινοῦ σας πόνου καὶ ἐλπίσατε εἰς ἀχώριστον συνάντησιν μιᾶς ἀνεσπέρου ζωῆς: καὶ τελειότητος, ἔπου βασιλεύουν οἱ ὄρατοι νεκροὶ καὶ θαψιλῶς ἀνανεοῦται τὸ θέλημα τοῦ ἀληθοῦς Ἰδανικοῦ Κόσμου....

(Μάρτιος 1914)

I. ΑΡΣ...



## ✿ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ✿

Βουλγαροκτόνε Βασιλεῖ  
Γενναῖε Στρατηλάτη  
Πούχεις καρδιά ἑλληνικὴ  
Μὲ ὄνειρα γεμάτη,

✿

Ἡ μνήμη Σου αἰώνια  
Θὲ νάσαι στὴ ψυχὴ μας  
Καὶ τὸνομά Σου θάχωμε  
Στὰ χεῖλη πρόσευχή μας,

✿

Ἡ Δόξα ὑπερήφανη  
Σοῦ ἐπλέξε στεφάνι  
Καὶ στὰ ξανθὰ Σοῦ τὰ μαλλιά  
Ψηλά ψηλά τὸ βάνει,

✿

Καὶ Σὲ στολίζει ὄμορφα  
Γενναῖο παλληκάρι  
Βουλγαροκτόνε Βασιλεῖ  
Ἄτρομητο ληοντέρι.



(Ἄρτα)

MARIA K. MAMIDOY

